

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη στο σύνολό της· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2018) 3410 τελικό, της 25ης Μαΐου 2018, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/21/EK⁽¹⁾, όσον αφορά την υπόθεση BE/2018/2073: Χονδρική παροχή τοπικής πρόσβασης σε σταθερή θέση στο Βέλγιο, την υπόθεση BE/2018/2074: Χονδρική παροχή κεντρικής πρόσβασης, σε σταθερή θέση, για προϊόντα μαζικής κατανάλωσης στο Βέλγιο και την υπόθεση BE/2018/2075: Χονδρική παροχή πρόσβασης σε ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις στο Βέλγιο.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/21/EK και υπέπεσε σε κατάχρηση της εκ μέρους της εξουσίας εκτιμήσεως, καθόσον δεν κίνησε έρευνα του σταδίου II.
 - Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή διατύπωσε πλείονες ανησυχίες όσον αφορά τον καθορισμό της συγκεκριμένης αγοράς από την εθνική ρυθμιστική αρχή του Βελγίου.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/21/EK, η Επιτροπή πρέπει να κινήσει έλεγχο του σταδίου II σε περίπτωση που έχει σοβαρές αμφιβολίες ως προς ένα προτεινόμενο κανονιστικό μέτρο.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε το συμπέρασμά της ότι ο επιλεχθείς ορισμός της αγοράς δεν μεταβάλλει το ρυθμιστικό αποτέλεσμα.
 - Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον εκτίμησε ότι μπορούσε να αποφασίσει να μην κινήσει έρευνα του σταδίου II, για τον λόγο ότι ο ορισμός της αγοράς τον οποίο η Επιτροπή έκρινε κατάλληλότερο φέρεται να οδηγεί στο ίδιο ρυθμιστικό αποτέλεσμα με εκείνον που προτάθηκε στο σχέδιο μέτρου. Οι κατάλληλοι ορισμοί της αγοράς απαιτούν μεταβολή της νομικής καταστάσεως της προσφεύγουσας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τις διαδικαστικές εγγυήσεις της οδηγίας 2002/21/EK.
 - Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σχέδιο μέτρου το οποίο υπέβαλε στην Επιτροπή η εθνική ρυθμιστική αρχή του Βελγίου περιείχε ορισμό της αγοράς ο οποίος δεν είχε υποβληθεί σε δημόσια διαβούλευση, όπως απαιτούν τα άρθρα 6 και 16, παράγραφος 6, της οδηγίας 2002/21/EK.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η Επιτροπή παρέβη τις απαιτήσεις περί τη διαδικασία καθόσον διατύπωσε παρατηρήσεις για πρόταση που δεν είχε υποβληθεί σε δημόσια διαβούλευση.

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαισίου) (ΕΕ 2002, L 108, σ. 33).

Προσφυγή της 2ας Αυγούστου 2018 — WV κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-471/18)

(2018/C 364/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: WV (εκπρόσωπος: Έ. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προερχόμενη από [εμπιστευτικό] ⁽¹⁾ απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2017, με στοιχεία αναφοράς «eas.ba.hr.3 (2017)6459331», η οποία επιφέρει κράτηση επί του μισθού της προσφεύγουσας ίση με 72 ημερολογιακές ημέρες·
- να ακυρώσει, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, τη ρητή απορριπτική απόφαση της 2ας Μαΐου 2018 («eas.ba.hr.3/ED/lid(2018) 2309062»), κατόπιν της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 3 Ιανουαρίου 2018·
- να αποφασίσει ότι τα ποσά που θα πρέπει να επιστραφούν στην προσφεύγουσα μετά την ακύρωση αυτή θα προσαυξηθούν με τόκους υπερημερίας με επιτόκιο 5 % ετησίως ή με οποιοδήποτε άλλο επιτόκιο ορίσει το Γενικό Δικαστήριο, υπολογιζόμενους από την ημέρα της πραγματικής επιστροφής και ανάλογα με την ημερομηνία των διάφορων κρατήσεων που πραγματοποιήθηκαν·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, σύμφωνα με το άρθρο 134 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση των άρθρων 1ε, παράγραφος 2, 12, 12α, 21, 25, 26, 55 και 60 του ΚΥΚ και του καθήκοντος μέριμνας, από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθώς και από παράβαση των άρθρων 1 και 2 του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1). Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης παράβαση, μεταξύ άλλων, των άρθρων 41, 47 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ καθώς και κατάχρηση δικαιώματος και καταστράτηγηση διαδικασίας, πέραν της πρόδηλης παραβιάσεως της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της ισότητας των όπλων. Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της αρχής η οποία επιβάλλει στη διοίκηση να ακυρώσει μια απόφαση μόνο βάσει νομικώς παραδεκτών λόγων, ήτοι λόγων λυσιτελών και μη ενεχόντων πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, πραγματικά ή νομικά, καθώς και παράβαση των αρχών της αναλογικότητας, της εκατέρωθεν ακροάσεως και της ασφάλειας δικαίου, πέραν της παραβιάσεως της αρχής του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

⁽¹⁾ Εμπιστευτικά στοιχεία που δεν αποκαλύπτονται.

Προσφυγή της 10ης Αυγούστου 2018 — ΧF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-482/18)

(2018/C 364/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΧF (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 2ας Οκτωβρίου 2017 περί απορρίψεως του αιτήματός του για τη χορήγηση της αποζημιώσεως εγκαταστάσεως, κατόπιν της μετακομίσεώς του και της αναλήψεως των καθηκόντων του στην έδρα της ΕΥΕΔ·